

## A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2007. év augusztus hó 22. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

### *V É G Z É S T:*

Az *emberölés büntette* miatt a *vádlott* ellen indított büntetőügyben a Pest Megyei Bíróság 12.B.38/2006/31. számú ítéletét *helybenhagyja*.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetése óta a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 7.800 (hétezer-nyolcszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

### *I N D O K O L Á S:*

A Pest Megyei Bíróság a 2007. február 6. napján kelt 12.B.38/2006/31. számú ítéletével a vádlottat emberölés büntette miatt 5 év 6 hónap börtönre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Elrendelte a kényszergyógyítását is.

Rendelkezett az egyéb járulékos kérdésekről - az előzetes fogvatartásban eltöltött időnek a szabadságvesztésbe beszámításáról, az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről - is.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére a kiszabott fő-és mellékbüntetés súlyosítása; a vádlott és védője pedig a tényállás téves megállapítása, a cselekmény téves minősítése - halált okozó testi sértés büntettének megállapítása - , és a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.310/2006/7. számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen - a súlyosítást célzó ügyészi fellebbezést fenntartotta. A sértetti hozzátartozó a felszólalásában a vádlott megbüntetését kérte.

A védő a nyilvános ülésen a fellebbezését fenntartotta. Utalt arra, hogy a vitát nem a vádlott kezdeményezte és ő csak védekezett a sértett támadása ellen. Nem állt szándékában a sértett életének kioltása sem.

A cselekmény halált okozó testi sértés büntetteként minősítését és a büntetés enyhítését indítványozta.

A vádlott a fellebbezését szintén fenntartotta. Az utolsó szó jogán tett felszólalásában az életkorára és a betegségére hivatkozva a büntetés enyhítését kérte. Hangsúlyozta továbbá azt is, hogy nem állt szándékában a sértettet megölni, ő csak védekezett a nála magasabb és erősebb sértett ellen.

A bejelentett kétirányú fellebbezésekre tekintettel az ítélőtábla a Pest Megyei Bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§. (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a vonatkozó perrendi szabályok szerint, kellő alaposággal és részletességgel folytatta le. A vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálásához szükséges és lehetséges bizonyítékokat feltárta. Azokat okszerűen, az ésszerűség és a logika követelményeinek szem előtt tartásával értékelte, mérlegelte. Nem tévedett, nem vétett logikai hibát akkor sem, amikor megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

Az így megállapított tényállás mindenben megalapozott, mentes a Be.351.§.(2) bekezdésében felsorolt hibáktól, hiányosságoktól, ezért a másodfokú eljárásban is irányadó.

Az elsőfokú bíróság a szükséges körben eleget tett az indokolási kötelezettségének is.

Ennek során kellő részletességgel számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat mely részükben és miért fogadott el, illetve melyeket, mely részükben és miért nem tartott valónak. Beszámolt arról a gondolati folyamatról is, amikor tényekből további tényekre vont le következtetést

Részletesen és logikusan megindokolta, hogy a vádlotti védekezéssel szemben a tényállást miért állapította meg elsősorban B.T. egyéb tanúvallomásokkal, az igazságügyi orvos-szakértői vélemény megállapításaival és a helyszíni szemle adataival is megerősített tanúvallomása alapján.

A fentiekből következően az ítélőtábla nem osztotta a védőnek a tényállás megalapozatlanságát támadó érvelését.

Ez ugyanis kizárólag csak az első fokú bíróság bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenységét sérelmezi, a vádlott védekezésének elfogadtatását célozza, ami a megalapozott tényállás mellett, az irányadó perrendi szabályok szerint a másodfokú eljárásban nem vezethet eredményre.

Egyetértett az ítélőtábla az első fokú bíróságnak a jogos védelem kapcsán kifejtett álláspontjával is. Helyesen utalt arra a kialakult bírói gyakorlatra, hogy aki a verekezésre történő kihívást elfogadja, nem hivatkozhat utóbb a jogos védelmi helyzetre (BH.2002/171.).

A megalapozott tényállásból okszerűen következtetett az első fokú bíróság a vádlott bűnösségére, és a cselekmény jogi minősítése tekintetében sem tévedett.

Nem osztotta az ítélőtábla a védőnek a cselekmény minősítése tekintetében kifejtett álláspontját sem.

A szándékos emberölés és a halált okozó testi sértés elhatárolása körében a 15. számú Írányelv ad szempontokat.

Az elhatárolás az elkövetőnek a cselekmény véghezvitele időpontjában fennálló konkrét tudattartalma alapján történhet.

Az emberölés esetén az elkövető tudata átfogja a sértett halála bekövetkezésének lehetőségét, és ezt kívánja, vagy ebbe belenyugszik.

Ezzel szemben a halált okozó testi sértés esetében az elkövető szándéka csupán testi sérülés előidézésére irányul, a halálos eredmény tekintetében gondatlanság áll fenn. Az elkövető tudatában tehát fel sem merül a halálos eredmény bekövetkezésének lehetősége, vagy ha ez felmerül, azt nem kívánja, nem nyugszik bele abba, hanem könnyelműen bízik elmaradásában.

Az emberölésre vagy testi sértésre irányuló szándék megállapításánál az elkövetéskori tudattartalomra az ún. tárgyi és alanyi tényezőkből lehet következtetni.

Vizsgálni kell az elkövetés eszközét, az elkövetés körülményeit, módját, a sérülés helyét, jellegét, az elkövető kijelentéseit, a cselekményt kiváltó indítóokat.

Ebben a körben pedig azt lehetett megállapítani, hogy a vádlott élet kioltására tipikusan alkalmas eszközzel, nagy erővel, olyan testtájékon szúrta meg a sértettet, ahol köztudottan életfontosságú szervek helyezkednek el.

Nem tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor mindezekből arra következtetett, hogy a vádlott aktuális tudatában felmerült a sértett halála bekövetkezésének lehetősége, ehhez azonban érzelmileg közömbösen viszonyult. Az ölési cselekményt tehát eshetőleges szándékkal valósította meg.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket az első fokú bíróság döntően helyesen vette számba, és azokat súlyuknak, nyomatékuknak megfelelően értékelte. Ezeket az ítélőtábla csak az alábbiak szerint látta indokoltnak kiegészíteni:

További enyhítő körülményként kell értékelni az eshetőleges szándékkal elkövetést.

Az ítélőtábla álláspontja szerint az első fokú bíróság által a vádlottal szemben kiszabott fő-és mellékbüntetés arányban áll az elkövetett cselekmény tárgyi súlyával és társadalomra veszélyességével, valamint a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességgel, bűnössége fokával és a büntetés kiszabása során irányadó egyéb bűnösségi körülményekkel.

A vádlottal szemben az első fokú bíróság által kiszabott fő-és mellékbüntetés szükséges ahhoz, hogy a vádlottal szemben a büntetési célt, az egyéni és általános megelőzés követelményét elérje, és érvényre juttassa.

Kétségtelen, hogy a kiszabott büntetés inkább enyhe, mint eltúlzottan súlyos, de a jelentős sértetti közrehatásra tekintettel a büntetés lényeges súlyosítására mégsem kerülhetett sor.

Ebből következően nem látott okot az ítélőtábla büntetés lényeges enyhítésére sem.

Mindezekre tekintettel az ítélőtábla a Pest Megyei Bíróság 12B.38/2006/31. számú ítéletét a Be.371.§.(1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban eltöltött idő beszámítására a Btk.99.§.(1)(2) bekezdései alapján került sor.

Az ítélőtábla a Be.381.§.(1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére.

**Budapest**, a 2007. év augusztus hó 22. napján

**Dr. Vereczkei Géza** sk.  
a tanács elnöke

**Dr. Magócsi István** sk.  
előadó bíró

**Zólyominé dr. Törő Erzsébet** sk.  
bíró

A Pest Megyei Bíróság 12.B.38/2006/31. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.91/2007/6. számú végzése folytán 2007. év augusztus hó 22. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

*Budapest*, 2007. év augusztus hó 22. napján

. *Vereczkei Géza* sk.  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: